

Hij was het ook bij het 100-jarig bestaan van het University College te Londen op 23 Juni en volgende dagen. Waar het mij om meer dan één reden zeer bezwaarlijk was aan de uitnoodiging uit Londen gevolg te geven, daar past mij een woord van oprechten dank aan den Pro-Rector dat hij heeft willen doen wat des Rectors was. Soortgelijke uitnoodigingen van de Universiteiten te Graz en Toronto (in Canada) moesten worden afgeslagen. Stellig zou de Vrije Universiteit zich wel hebben laten vertegenwoordigen, toen de oudste universiteit in de Nederlanden, die te Leuven, het zeldzame voorrecht genoot haar 500-jarig bestaan te mogen herdenken, zoo slechts een uitnoodiging haar bereikt had.

Gelijk van zelf spreekt, heeft ook dit jaar de Rector bij tal van gelegenheden de Universiteit vertegenwoordigd: om te beginnen, op het feest ten hove op 19 Mei, toen hem de eer te beurt viel zoowel aan H. M. de Koningin, als ook aan H. K. H. Prinses Juliana de hulde van den Senaat te brengen. Laat mij in dit verband nog mogen vermelden, dat, toen de Prinses den leeftijd van 18 jaar bereikte, de Senaat gemeend heeft goed te doen met Haar toe te wenschen, dat nu Haar een eigen taak tegenover het Vaderland ten deel viel, Gods zegen met haar mocht zijn. Bij de recepties van den Commissaris der Koningin in onze provincie en van het Hoofd onzer Gemeente, gelijk ook bij de beide rectorale oraties aan de Gemeentelijke Universiteit alhier, heeft de Rector eveneens zijn representatieve plichten vervuld, en zoo ook bij verscheidene andere gelegenheden, die we maar niet alle zullen opnoemen. En had het jubilerende Patrimonium niet juist op dezen middag receptie gehouden, dan zou hij naar Utrecht getogen zijn om den broederen te verzekeren, dat de Vrije Universiteit van de beteekenis van Patrimonium voor ons volksleven ten volle overtuigd is.

Als Rector heb ik ook herhaalde malen het genoegen gehad van nauwer contact met de studenten. Zoo heb ik, toen de oratorische vereeniging I. U. M. B. O. op 27 en 28 October haar zevende lustrum vierde, haar de gelukwensen van den Senaat overgebracht. Meer dan anders het geval is, is de Rector dit jaar de gast geweest van het Studentencorps. Dit hing daarmee samen, dat in den loop van dezen cursus de lang gekoesterde begeerte naar een eigen societeitsgebouw in vervulling is gegaan. Zoowel bij de opening, als toen de Edelachtbare Heer DeVlugt, onze hooggeachte burgemeester, als beschermheer werd geïnstalleerd, nog eens weer bij viering van het eerste tuinfeest, werd de Rector gevraagd en gaf hij zijnerzijds blijk een uitnoodiging der studenten op prijs te stellen. Ofschoon dit voor hen geen geheim is, wil ik niet nalaten ook van deze plaats uit te spreken, hoezeer ik er mij in verheug, dat zij thans op Heerengracht 554a een centrum hebben van hun corpsleven, hetgeen naar mijn overtuiging niet slechts strekken kan om het ook aan de spes patriae academica eigen streven naar gezelligheid te bevredigen, maar wel ter dege ook om hen te helpen